

1024

**Kommandørens
Døtre**

En vemodig Fortælling
om Marthe Krag's og Jan Børresens
unge Kærlighed

Frit efter
Jonas Lie's
berømte Roman

Spillet af yndede og fremragende
Kunstnere fra Københavns
fornemste Scener

Personerne.

Kommandør Krag

Hans Hustru

Cecilie }
Marthe } deres Døtre

Jan Børresen, Kommandørens
Nevø

Afdelingerne.

1. Fest paa Værftet.
2. Barndomskammerater.
3. Det gamle Hjem.
4. En Drengestreg.
5. I Skammekrogen.
6. Næste Dag.
7. En skæbnesvanger Meddelelse.
8. Jan skal paa Langfart.
9. Martnes Sorg.
10. Tøjet pakkes.
11. Marthes Overraskelse.
12. Et Frieri og et Afslag.
13. „I er for unge endnu“.
14. „Najaden“ kommer.
15. Afskeden.
16. 2 Aar efter.
17. Jan bebuder sin Ankomst.
18. Den nye Styrmand.
19. Nok et Frieri.
20. Igen et Afslag.

21. „Min Datter skal ikke have en Sømand“
22. Trøsten.
23. Ene to.
24. En tung Time.
25. Nogle Maaneder efter.
26. En Storm i Anmarsch.
27. Til Tops!
28. „Tag en Aktie med, Styrmand!“
29. Mellem Himmel og Jord.
30. Katastrofen.
31. En Avis-Notits.
32. Et knust Hjærte.
33. Sygdommen.
34. En ubehagelig Opdagelse.
35. „Deres Datter maa paa Landet!“
36. I den lille By.
37. 4 Aar efter.
38. Marthe tæres hen af Sorg.
39. Den barmhjærtige Søster.
40. Det første og det sidste Møde.

Kommandørens Døtre.

Kommandør Krag's Hus ovre paa Værftet hører til de gamle Patricierhjem, hvor den gammeldags Konservatisme holdes højt i Ære, og hvor al ungdommelig Livsglæde omhyggelig kvæles i Fødslen.

Stakkels Marthe, Kommandørens yngste Datter, en kæk Pige paa 18 Somre! Hun er altid oplagt til Gavtyvestreger og understøttes kraftigt heri af sin Fætter, den unge Jan Børresen, der er opdraget sammen med Marthe; men desværre — Kommandørinden vaager over dem som en Høne over sine Kyllinger, og [det bliver derfor kun i Smug, de kan give deres Følelser for hinanden Luft; alligevel er de glade og sorgløse, som kun Ungdommen kan være.

Den første virkelige Sorg, der truer deres unge Lykke, er en Meddelelse fra Jans Fader om, at Jan skal paa Langfart med Barkskibet „Najaden“, og da der er Udsigt til, at denne Tur vil strække sig over flere Aar, mener baade Jan og Marthe det fornuftigst først at erholde Kommandørens og Kommandørindens Samtykke til Forlovelsen.

Det vil ligesom gøre Adskillelsen lettere.

Altsaa: Jan fremfører sit Ærinde, men faar et bestemt Afslag.

„I er for unge endnu“, siger Kommandørinden, og hendes Ord er det afgørende dér i Huset.

Det er et haardt Slag for de to Unge, men de trøster sig med, at der kommer Tider efter disse, og levende i Haabet drager Jan ud paa sin første store Rejse.

* * *

Tre Aar er gaaede, da Marthe en Dag faar Brev fra Jan om, at han nu er bleven 2den Styrmand og en af Dagene vender hjem igen for at faa Marthes Forældres Samtykke til Forlovelsen.

Jan kommer, men heller ikke denne Gang har han Held med sig.

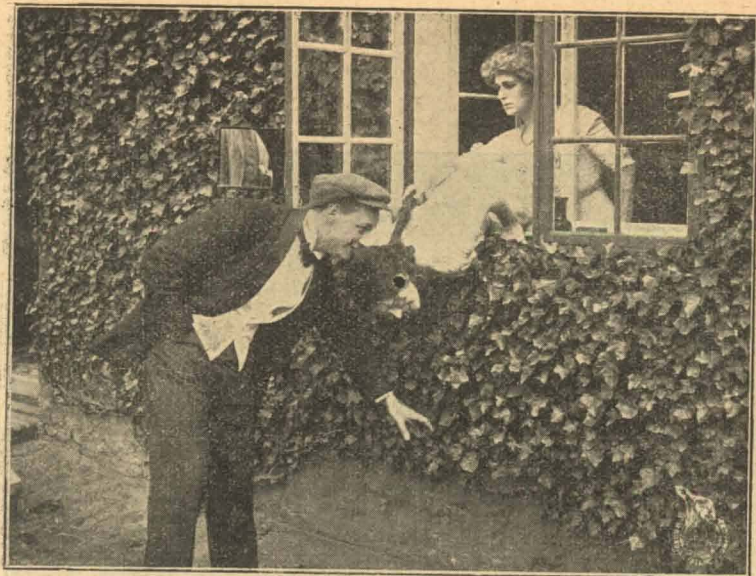
Kommandørinden erklærer rent ud, at hun ikke vil vide noget af ham som Svigerson, og hvor meget end baade Jan og Marthe tigger og trygler, det hjælper dog ikke. Nogle Dage efter skal Jan af Sted igen, men forinden har han og Marthe indgaaet en Pagt for hele Livet, — ganske vist en Pagt uden Præst og Degn.

Jan drager ud paa Langfart igen, og Marthe gaar derhjemme og længes.

En Dag overraskes „Najaden“ af en Storm i Nordsøen, og Jan bliver af Skipperen beordret til Vejrs for at klare Topsejlet, men pludselig

Jonas Lie.

Liv og Lystighed.

kommer der en Sø fra Styrbord, „Najaden“ krænger over, og Jan mister Balancen og gaar over Bord.

Forsigtigt!

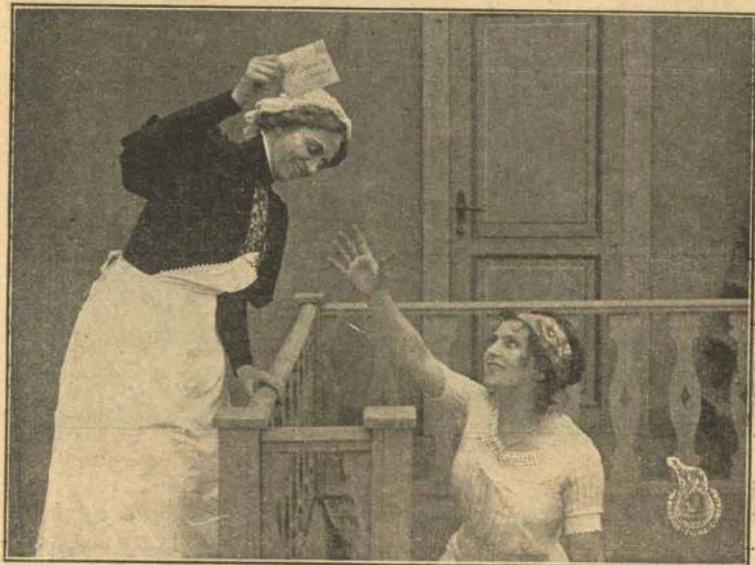

I det grønne.

Der bliver straks slaaet Alarm og sat Baade ud efter ham, men forgæves; han kommer ikke op mere.

Det sidste Farvel.

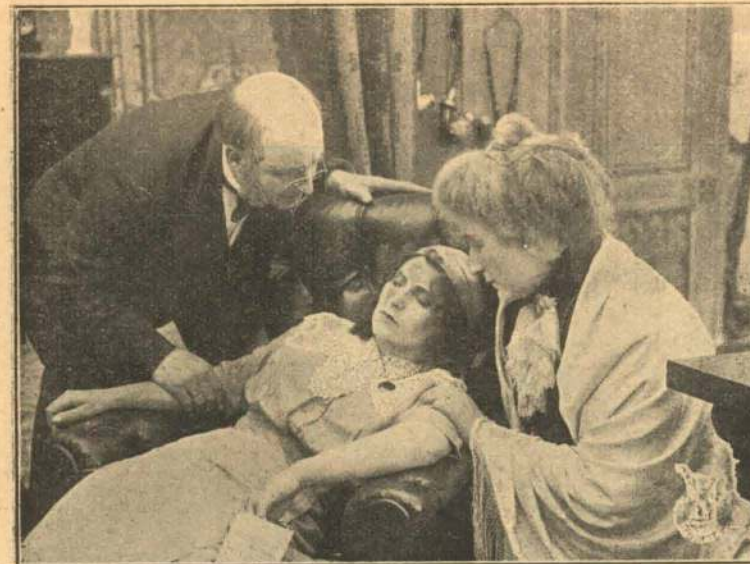

Brev fra ham!

Da Marthe modtager Efterretningen om hans Død, styrter hun besvimet om og ligger flere Timer hen uden Bevidsthed.

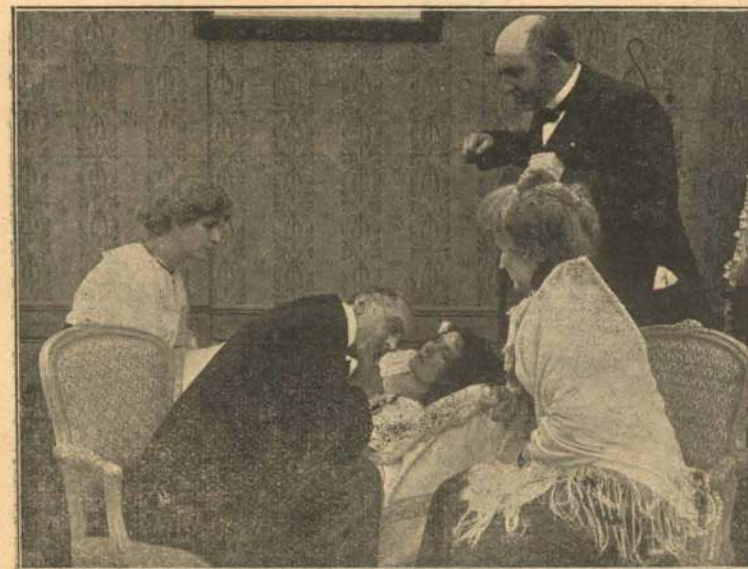

Jan og Marthe.

I Afmagt.

Lægen bliver hentet; han undersøger Marthe og kommer til det Resultat, at hun skal være Moder.

Hvad vil Lægen sige?

Illusioner . . .

Kommandørinden raser og skælder, men nu tager Kommandøren Affære og anbringer Marthe paa Landet til

Barnet hentes.

Fødslen er overstaet. — Efter denne kommer hun hjem igen, men Barnet vil Forældrene ikke paa nogen Maade vide noget af. Det bliver sat i Pleje paa Landet.

Men Længslen efter Barnet og Sorgen over at have mistet Jan paa en saa brat Maade bevirker, at Marthe lidt efter lidt tæres hen og snart ligner en Skygge af sig selv.

Det piner Marthes ældre Søster, Cecilie, at se paa, og en Dag tager hun derfor i al Hemmelighed ud paa Landet og henter Barnet.

Imedens hun er borte, bliver Marthe meget syg, og Lægen erklærer, at det gaar mod Døden; heldigvis kommer Cecilie dog saa betids med Barnet, at Marthe naar at trykke det i sine Arme, inden hun vandrer ind til den evige Fred.

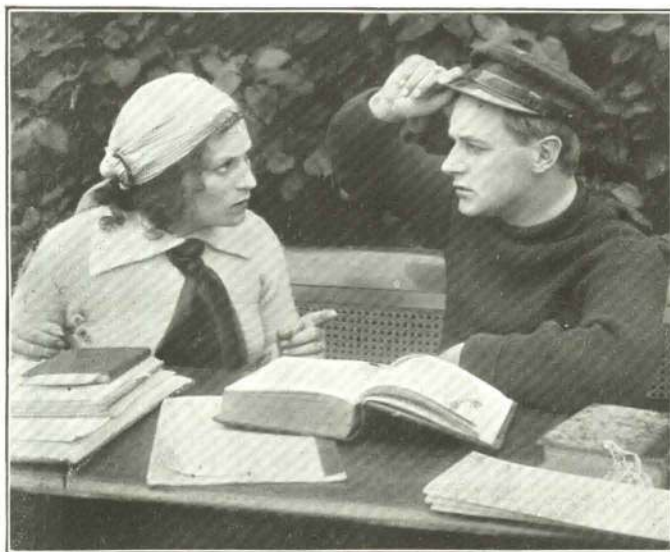
Filmen, saavel som dens Plakat- og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af

A/s Fotorama,

Aarhus - København - Kristiania.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstat-
ningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.

Scenes from
THE COMMODORE'S DAUGHTER.

Danish Landscapes.

Some delightful rural scenery is featured in this film.

RELEASED JAN. 26th, 1913. LENGTH APPROX. 453ft.

*Nordisk
Films.*

PLEASE NOTE.

The Release Date for "A Modern Girl" has been altered to Jan. 16th.

The Commodore's Daughter

A tragic life portrayal filmed in a manner altogether worthy of its producer.

THE STORY.

Commodore Krag's daughter, Mary, and her cousin Ian have long been sweethearts. At a party given by the Commodore, Ian finally declares his love. The Commodore, however, obtains a post for Ian on board a large sailing vessel and the lovers, even in the midst of their happiness, are torn apart.

Three years later, Ian, who has been promoted to the rank of second officer, returns. Mary is radiantly happy and after a few brief moments in each other's arms, the lovers repair to the commodore's study. Though obviously pleased to see his nephew, Krag is obdurate in the matter of his marriage with Mary. "That my daughter should marry a poor sailor," he asserts, "is wholly out of the question." In this decision he is seconded by his wife. The lovers are bitterly disappointed and a few days later Ian rejoins his ship. Time goes on and the news of Ian's death is brought to the Krag's. "In the execution of duty," says the report, "the young sailor had fallen from a mast into the sea and had been drowned." Mary, who is now a mother, is prostrated with grief and gradually loses all interest in life. The one thing that might have saved her, she is denied. The Krag's flatly refuse to allow Ian's child to remain in their house. The little mite is accordingly entrusted to the care of an old woman living in the country. As the months go by, Mary becomes ill with grief until her life is at length despaired of. When the unhappy woman reaches that stage when she is too weak even to leave her bed her elder sister, Cecile, prevails upon her parents to allow the child's presence. Mary is told that her little one is on its way to her. Patiently she waits, as the hours pass slowly by. Then suddenly the door opens, and mother and child are clasped in one long passionate embrace. Her eyes alight with the supreme joy of the moment, her body trembling with a fierce wild joy, Mary suddenly falls back—dead.

RELEASED JAN. 26th, 1913. LENGTH APPROX. 2378 ft.

Code Word—"Com."

Price 4d. per foot (plus toning).

— SCENE FROM — Outwitted.

Outwitted.

A rattling good comedy, in which the fun is fast and furious.

Kitty, a charming widow, has three devoted admirers—Shaleton, Chringham and Arnold—who, in their efforts to ingratiate themselves with their goddess, create endless fun and amusement. Kitty, however, is in love with Dr. Kalart, her son's tutor. Kalart reciprocates, but the widow is anxious to discover whether she is loved for her money or for herself alone. She accordingly leads the doctor to believe that the bank in which her money is invested has failed. At this juncture, Grace, a friend of Kitty, arrives from America. Kitty's three admirers at once transfer their affections to her and many laughable scenes ensue. On the following day, Kalart proposes and Kitty, realising that he is more than worthy of her, accepts. Meanwhile, Grace and Arthur, one of Kitty's cousins, have fallen in love. The two couples meet and a double engagement takes place. The three admirers learn what has happened and having wished the couples every happiness, sorrowfully retire.

RELEASED JAN. 26th, 1913. LENGTH APPROX. 1059 ft.

KOMMANDØRENS DØTRE.

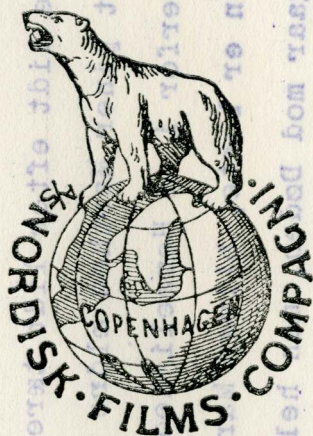
Kommandør Krag's Hus ovre paa Værftet hører til de gamle Patricierhjem, hvor den gammeldags Konservatisme holdes højt i Ære og hvor al ungdommelig Livsglæde omhyggeligt kvæles i Fødslen. Stakkels Marthe, Kommandørens yngste Datter, en kæk Pige paa 18 Somre! Hun er altid oplagt til Gavtyvestreger og understøttes kraftigt heri af sin Fætter, den unge Jan Børresen, der er opdraget sammen med Marthe, men desværre- Kommandørinden vaager over dem som en Høne om sine Kyllinger, og det bliver derfor kun i Smug, de kan give deres Følelser for hinanden Luft. Men alligevel er de glade og sorgløse som kun Ungdommen kan være. Den første virkelige Sorg, der truor deres unge Lykke, er en Meddelelse fra Jans Fader om, at Jan skal paa Langfart med Barkskipet "Nagoden", og da der er Udsigt til, at denne Tur vil strække sig over flere Aar, mener baade Jan og Marthe det fornuftigst først at erholde Kommandøren og Kommandørindens Samtykke til Forlovelsen. Det vil ligesom gøre Adskillølsen lettere. Altsaa, Jan fremfører sit Ærinde, men faar et bestemt Afslag. I er for unge endnu, siger Kommandørinden, og hendes Ord er det afgørende der i Huset. Det er et haardt Slag for de to Unge, men de trøster sig med, der kommer Tider efter disse, og levende i Haabet drager Jan ud paa sin første store Rejse. Tre Aar er gaaede, da Marthe en Dag faar Brev fra Jan om, at han nu er bleven 2den. Styrmand og en af Dagene vender hjem igen for at faa Marthes Forældres Samtykke til Forlovelsen. Jan kommer, men heller ikke denne Gang har han Held med sig. Kommandørinden erklærer rent ud, at hun ikke vil vide noget af ham som Svingersøn, og hvor meget end baade Jan og Marthe tigger og trygler, det hjælper dog ikke. Nogle Dage efter skal Jan afsted igen, men forinden har han og Marthe indgaaet en Pagt for hele Livet, ganske vist en Pagt uden Præst og Degn, men maa-

ske netop derfor saa meget stærkere. Jan drager ud paa Langfart igen, og Marthe gaar derhjemme og længes. En Dag overraskes "Nagoden" af en Storm i Nordsøen, og Jan bliver af Skipperen beordret til Vejrs for at klare Topsejlet, men pludselig kommer der en Sø fra Styrbord, "Nagoden" krænger over og Jan mister Balancen og gaar overbord. Der bliver straks slaaet Allarm og sat Baade ud efter ham men forgæves. Han kommer ikke op mere. Da Marthe modtager Efterretningen om hans Død, styrter hun besvimet om og ligger flere Timer hen uden Bevidsthed. Lægen bliver hentet, han undersøger Marthe og kommer til det Resultat, at hun skal være Moder. Kommandørinden raser og skælder, men nu tager Kommandøren Affære og anbringer Marthe paa Landet, til Fødslen er overstaaet. Efter denne kommer hun hjem igen, men Barnet vil Forældrene ikke paa nogen Maade vide noget af. Det bliver i Pleje paa Landet. Men Længslen efter Barnet og Sorgen over Jan gør, at Marthe lidt efter lidt tæres hen og snart ligner en Skygge af sig selv. Det piner Marthes ældre Søster Cesilie at se paa, og en Dag tager hun derfor i al Hemmelighed ud paa Landet og henter Barnet. Imedens hun er borte, bliver Marthe meget syg, og Lægen erklærer, at det gaar mod Døden, men heldigvis kommer Cesilie dog saa betids med Barnet, at Marthe naar at trykke det i sine Arme, inden hun vandrer ind til den evige Fred.

-----oOo-----

A/s **NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

FAMILIENSCLAVEN.

Die Familie Corbitz ist ein altes Patriziergeschlecht, das altmodisches Konservatismus in Ehre hält, und jugendliche Lebensfreude nicht aufkommen lässt.

Marthe, die jüngste Tochter des Kommandeurs, ist ein frisches, vergnügtes Mädchen von 18 Jahren. Immer ist sie zu Schelmenstreiche bereit, und eifrig wird sie von ihrem Vetter, Hans Hammer, der mit Marthe zusammen erzogen ist, unterstützt. Doch, die Frau Kommandeurin hat immer ein wachtsames Auge auf die Beiden, und nur verstohlen können sie ihren Herz Luft machen. Sie haben sich innig *lieb* und sind immer froh und glücklich. Nur zu bald zeigt sich die erste Wolke an ihrem Glückshimmel. Hans Hammers Vater schreibt ihm, dass er mit der Bark "Die Najade" nach Übersee gehen muss, und da diese Fahrt sich vielleicht mehrere Jahre dauern wird, halten Hans und Marthe es für richtig die Eltern um ihre Zustimmung zu ihrer Verlobung zu bitten. Dies würde die Trennung etwas erleichtern. Also Hans bringt seinen Antrag vor, aber er hält nur ein absolutes Nein. "Ihr seid noch zu jung", sagt die Frau Kommandeurin, und wenn sie einmal entschieden hat, gibt es kein Zurück. Dies ist ein harter Schlag für die beiden jungen Leute, doch sie setzen ihr Vertrauen in die Zukunft, und voller Hoffnung tritt Hans seine erste lange Fahrt zu. Drei Jahre sind vergangen. Hans schreibt an Marthe, dass er jetzt St. euermann geworden ist, und in den nächsten Tagen zurückkommen wird, um die Einwilligung ihrer Eltern zu der Verlobung zu erhalten. Aber auch diesmal hat er kein Glück. Die Frau Kommandeurin erklärt, dass sie Hans niemals als Schwiegersohn annehmen will. Kein Bitten noch Flehen hilft, und bald muss Hans wieder fort, aber vorher haben die jungen Leute einen Bund fürs Leben geschlossen, heimlich, ohne Einwilligung, aber vielleicht deshalb um so viel fester. Hans geht wieder auf weite Reisen, und Marthe bleibt einsam zurück, und sehnt sich nach ihm.

Eines Tages wird "Die Najade" von einem Sturm überrascht, und Hans muss in die Masten um die Toppsegel zu bergen. Plötzlich aber schlägt eine Sturzsee über das Schiff. Die Najade legt sich auf die Seite, und Hans wird über Bord geschleudert. Man schlägt sofort Lärm, Böte werden ins Wasser gesetzt, aber alles ist vergebens, das Meer hat ihn verschlungen. Als Marthe die Nachricht erhält, fällt sie in Ohnmacht, und liegt mehrere Stunden bewusstlos hin. Der Arzt wird geholt, und dieser muss die peinliche Mitteilung machen, dass sie Mutter werden wird. Die Frau Kommandeurin ist empört über den hinter ihren Rücken geschlossenen Bund, der Kommandeur schickt sein bedauernswertes Kind aufs Land. Nachdem die Geburt überstanden ist, kommt Marthe wieder zurück, aber von dem Kinde wollen die Eltern nichts wissen, und aus Sehnsuch nach dem Kleinen und Sorge um Hansens Schicksal verzehrt sich Marthe. Ihre ältere Schwester Cecilia kann nicht mehr das Leiden ihrer Schwester ansehen, und eines Tages geht sie aufs Land und bringt Marthes Kind mit zurück. Während ihrer Abwesenheit wird Marthe sehr krank, und der Arzt erklärt, dass sie nicht zu retten ist. Ehe sie die Augen für ewig schliesst, kommt Cecilia mit dem Kinde zurück, und sie kann es an ihr Herzen drücken, ehe sie zum ewigen Frieden eingeht.

- - - - o o o o o o - - - -

A/s NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

LES FILLES DU CAPITAINE DE VAISSEAU.

La famille Barfleur est une vieille famille distinguée de mœurs austères, qui n'admet pas les idées modernes.

On ne rit guère dans cette maison, où tout est convenance, et la fille cadette du capitaine, la jeune Marthe si vive et gaie de nature est vraiment à plaindre. Elle et son jeune cousin Jean Guibray, qui est élevé dans la maison, cherchent en cachette à se rédemmer des rigueurs d'une éducation trop sévère; mais Madame de Barfleur a l'oeil sur eux et fait ce qu'elle peut pour réprimer leur gaité. Tout naturellement l'amour naît de la sympathie, et c'est un coup cruel pour les deux jeunes gens d'apprendre par une lettre du père de Jean qu'on a décidé qu'il sera marin et qu'il quittera le lendemain même la maison de son oncle pour partir au long cours avec le navire la Naïade; Selon toute probabilité ce voyage durera plusieurs années. Aussi Jean et Marthe pensent-ils que le plus sage sera demander aux parents de Marthe leur consentement à leur union. Le consentement une fois obtenu, la séparation sera moins triste. Plein de confiance Jean fait donc sa demande, mais on le refuse net: "Vous êtes encore trop jeunes," dit Madame Barfleur, et sa décision est souveraine. Le refus catégorique de Mme Barfleur est une déception cruelle pour les deux jeunes gens, mais ils sont confiants dans l'avenir, et c'est le coeur rempli d'espoir que Jean part en voyage. Trois ans se sont écoulés. Un jour Marthe reçoit enfin une lettre de son cher Jean qui lui fait part qu'il est devenu lieutenant, et que la "Naïade" touchera à Bergen dans peu de jours. Il profitera alors de l'occasion pour renouveler sa demande en mariage. Jean revient, mais il est de nouveau éconduit. Madame de Barfleur déclare en effet très catégoriquement que jamais elle ne consentira à l'union de Jean et Marthe. Sa fille n'épousera jamais un homme sans fortune. Les deux jeunes gens implorent sa pitié, mais elle reste inexorable. Dans

quelques jours Jean va repartir au long cours, mais avant de son départ il fait avec Marthe un pacte pour toute la vie. Cependant Marthe, restée seule à la maison, pense toujours à Jean et à son amour. Un jour "la Naïade" est surprise par une tempête dans la mer du Nord. Le capitaine ordonne à Jean de monter au grand mât pour amener le hunier, et subitement une grosse lame envahit le navire par le tribord; Jean perd pied, et les vagues l'emportent. On donne l'alarme; une des embarcations est mise à l'eau, mais en vain. Il nerevient plus à la surface. En apprenant sa mort, Marthe s'évanouit et reste sans connaissance pendant plusieurs heures. Le médecin qui l'examine prévient les parents qu'elle va être mère. Madame de Barfleur est hors d'elle de colère, et accable d'injures la pauvre fille, mais le capitaine y met le halo et envoie Marthe à la campagne chez une tante où quelque temps après elle met au monde un joli bébé. A son retour les parents refusent absolument de reconnaître l'enfant, qui est mis en nourrice à la campagne. La pauvre Marthe se consume de chagrin de la mort de Jean et d'être séparée de son enfant. Cécile, sa soeur aînée, compatit à son malheur, et un jour elle va chercher à la campagne l'enfant de Marthe pour lui donner un peu de joie. Pendant son absence Marthe tombe gravement malade, et le médecin déclara qu'elle va mourir. Heureusement Cécile revient avec l'enfant juste à temps pour que Marthe puisse avoir le bonheur de le presser sur son coeur avant de s'éteindre.

- - - o o O O o o - - -

A/s **NORDISK**
FILMSKOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

